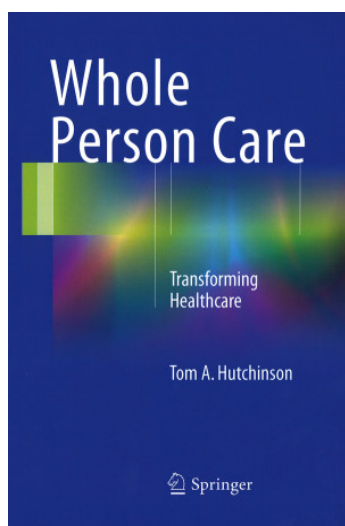

Om å undervise personsentrert medisin

ANMELDELSER

EDVIN SCHEI

Professor i allmennmedisin
Universitetet i Bergen

Tom A. Hutchinson

Whole person care

Transforming healthcare. 150 s, tab, ill. Cham: Springer, 2017. Pris EUR 55

ISBN 978-3-319-70583-5

McGill University i Montreal kalles gjerne «Harvard of the north», har Canadas mest prestisjetunge legestudium og er blant de fremste innen medisinsk utdanning. Også i utviklingen av personsentrert klinisk medisin er miljøet i teten. Begrepet «palliativ medisin» ble først introdusert ved McGill, i 1970-årene. Erfaringer og kunnskap fra hospicemedisin og omsorg ved livets slutt ga innsikter om menneskers behov, om sykhet og legeskap (physicianship). Dette

anvendes nå i grunnutdanningen, hvor alle studenter lærer «mindful medical practice» gjennom studiets fire år. Grunnlagstenkningen, begrepene og metodene for undervisningen foreligger nå i en tynn og lettlest bok skrevet av Tom A. Hutchinson, leder for McGill Programs in Whole Person Care.

Første del inneholder ni kapitler som beskriver den faglige visjonen – en klinisk medisin som evner å tilby både kurative og helende praksiser til pasienter og pårørende. Andre del gjennomgår praktiske følger av en slik visjon. Hutchinson viser hvordan leger har kombinert tekniske og relasjonelle metoder siden antikkens Hellas. Han går inn på legevirksomhetens formål – å hjelpe pasienten til å være seg selv – og poengterer at målet er ulikt fra person til person, samtidig som alle har en grunnleggende lengsel etter mening og tilknytning. En metode for å få dette frem i undervisningen er å be studentene sette ord på sine livsmål og gjenta øvelsen med stadig kortere tidshorisont, som avsluttes med å be dem tenke over sine mål dersom de bare hadde 24 timer igjen å leve.

Forfatteren bruker sin egen erfaring som nefrolog til å belyse utbredte problemer i medisinsk praksis, som høy forekomst av utbrenthet og emosjonell utmattelse hos leger og medisinstudenter. Skuffelser oppstår, skriver han, fordi leger setter seg som hovedmål å fjerne folks helseproblemer, snarere enn å være effektiv støtte for personer med problemer. I møte med uhelbredelig sykdom og dyp lidelse kommer den kurative holdningen til kort, og utøverne opplever hjelpeløshet og meningstap. For å beskytte seg trekker legene seg unna problemer de ikke kan fjerne, slik at pasienten blir et forlatt medisinsk objekt uten tilknytning til sine hjelpere. Og hjelperne går glipp av motivasjonen som følger av at man som person får betydning for sine pasienter. Alternativet, «whole person care», innebærer vilje og evne til å inngå i en relasjon med hvert enkelt menneske, lytte, engasjere seg, slik at mening og vekst kan oppstå for både pasient og hjelper, også om pasienten er uhelbredelig syk. Denne boken gir faglig begrunnelse for en slik forståelse og viser hvordan dette kan undervises i en vanlig legeutdanning.

Publisert: 28. mai 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0142

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 5. februar 2026.